

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इति आश्रमवा ० नै ० भारतभा ० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अहमिति वौत्रोपि
 तस्मिंस्तु कौर्वेद्रतं तथा ब्रुवति पांडवं ॥ सर्वेषामेव यो धानामर्तनादो महानभूत् ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वा कृशं विवर्णं च राजानमतथोचितं ॥ उपवासपरिश्रान्तं त्वगस्थिप
 रिवारणं ॥ ८२ ॥ धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुं ॥ शोकजं बाष्पमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ ८३ ॥ न कामयेन श्रेष्ठजीवितं पृथिवीं तथा ॥ यथा तव प्रि
 यं राजंश्चिकीर्षामि परंतप ॥ ८४ ॥ यदि चाहमनुश्रुत्या भवतो दयितोऽपि वा ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परं ॥ ८५ ॥ ततो ब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधि
 श्ठिरं ॥ अनुज्ञातस्त्वया पुत्रभुंजीया मितिकामये ॥ ८६ ॥ इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरं ॥ ऋषिः सत्यवतीपुत्रो व्यासोऽभ्येत्यवचो ब्रवीत् ॥ ८७ ॥ इति श्री
 महाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप ० धृतराष्ट्रनिवेदतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो यथा ह कुरु नंदनः ॥ धृ
 तराष्ट्रो महतेजास्तलुरुष्वा विचारयन् ॥ १ ॥ अयं हि दृष्टो नृपतिर्हतपुत्रो विशेषतः ॥ नंदं कृच्छ्रं चिरतरं सहेदिति मतिर्मम ॥ २ ॥ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुण
 वेदिनी ॥ पुत्रशोकं महाराजैर्येणोद्ब्रूते भृशं ॥ ३ ॥ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरु मेव च ॥ अनुज्ञां लभतां राजा मावृथेह मरिष्यति ॥ ४ ॥ राजर्षीणां पुराणा
 नाम नुयातुर्गतिं नृपः ॥ राजर्षीणां हि सर्वेषामेतेन मुपाश्रयः ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः सतदाराजा व्यासेनाद्भुतकर्मणा ॥ प्रत्युवाच महते जाध
 र्मराजो महामुनि ॥ ६ ॥ भगवानेवनोमान्यो भगवानेवनो गुरुः ॥ भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणं ॥ ७ ॥ अहं ते पुत्रो भगवन् पिताराजा गुरुश्च मे ॥ निदे
 शवतीं च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः ॥ ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः सततं प्राह व्यासो वेदविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ॥ ९ ॥ एवमेत
 न्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ राजायं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः ॥ १० ॥ सोऽयं मयाभ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः ॥ करोतु स्वमभिप्रायं मास्य विघ्नकरो
 भव ॥ ११ ॥ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर ॥ समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकं ॥ १२ ॥ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडुना पृथिवीक्षिता ॥ शिष्यवत्तेन राजा
 यंगुरुवत्पर्युपासितः ॥ १३ ॥ ऋतुभिर्दक्षिणावद्भीरत्नपर्वतशोभितैः ॥ महद्भिरिष्टगौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः ॥ १४ ॥ पुत्रसंस्थं च विपुलं राज्यं विप्रोषिते त्व
 यि ॥ त्रयोदशसमाभुक्तं दत्तं च विविधं वसु ॥ १५ ॥ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषयानघ ॥ आराधितः स भृत्येन गांधारी च यशस्विनी ॥ १६ ॥

आत्मा वै पुत्रनामासीति पुत्राभिन्नत्वात् पुत्र एवाहं ते तव राजा तु मे मम पितगुरुश्च ॥ ८ ॥ ९ ॥ परमेष्ठमाणे उपनिषन्ते ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥